

V třetí den nezávislosti Ukrajiny ve válce, co čeká její lid budoucnost? Verdikt našeho panelu

theguardian.com/commentisfree/article/2024/aug/24/ukraine-third-independence-day-war-future-panel-verdict

24. srpna 2024

▀ Kompozitní: Guardian Design/EPA/NurPhoto/Shutterstock/Getty Images

Panel Ukrajina

Nataliya Gumenyuk, Olga Chyzh, Sergey Radchenko a Andrey Kurkov

Ofenzíva Kurska a Putinova arogance dávají zemi naději. Ukrajinci si ale nedělají iluze, že mír brzy přijde

► So 24. srpna 2024 08:00 SELČ

Nataliya Gumenyuk : Po těžkém roce vidí Ukrajinci naději a skutečnou změnu v ofenzívě Kurska

Když v květnu začal nový ruský útok na ukrajinský severní Charkov, cestoval jsem tam, abych viděl, jak se s tím vyrovnává. Všude jsem viděl billboardy zobrazující hasiče a komunální pracovníky ve službě se sloganem „Charkov neporazitelný“. Obyvatelé byli naštvaní, že jim bomby padaly na hlavy, ale vedle strachu tam byl i ponurý optimismus a odhodlání.

Mluvil jsem s Oleksandrem Solomaščenkem, jehož organizace pomohla 3000 evakuovaným uniknout z nových předních oblastí. Obvykle veselý a energický Solomaščenko nemohl přestat plakat a vzpomínal na rodinu s dítětem s postižením, které se zdráhalo přijmout jeho pomoc a vydat se z této oblasti. Napadlo mě, že být neporazitelný neznamena necítit bolest nebo nebýt zraněný.

Solomaščenkovy emoce symbolizují mnoho Ukrajinců, kteří jsou hrdí na to, jak jsou silní a odolní, ale v této fázi války se nestydí plakat a přiznat, že jsme také zranitelní a unavení.

Když jsem se tento týden vrátil do Charkova, zjistil jsem, že město je bezpečnější a v lepší náladě, lidé utíkají před letním horkem v místních parcích. Navzdory probíhajícím bojům v okolí je v těchto dnech do Charkova posláno méně řízených bomb.

Ofenzíva Kursk změnila věci. Poprvé se bitva přesunula na ruskou půdu – a ukázala, že není neporazitelná. Mezi ukrajinským obyvatelstvem to zvedlo morálku. Jednoduchý chat s pár vojáky to potvrzuje.

Pro Ukrajince ale není důležitá nálada, ale praktický dopad tohoto vpádu: například fakt, že zničení mostů v oblasti Kurska může zpomalit ruské zdroje proudící na Ukrajinu .

Léto roku 2024 bylo extrémně těžké, protože Moskvě se podařilo částečně zničit ukrajinskou elektrickou síť . Je těžké najít kamaráda nebo kolegu, který by přiznal, že se po letní dovolené cítí odpočatý a méně unavený.

Jak řekl nyní nezvěstný ukrajinský umělec a voják Jurij Stetskyk: "Válka není konec života , ale dlouhá a tvrdá práce." Ukrajinci berou válku jako těžkou a nezbytnou práci, stejně jako hasič nebo chirurg nezastaví záchrannou operaci nebo operaci jen proto, že jsou unavení. Kromě strategických vojenských výdobytků je ofenzíva v Kursku považována za důležitý úspěch, který Ukrajincům pomáhá dýchat, využít okamžik k přerozdělení zdrojů a naložit alespoň nějaké břemeno války na bedra ruských jednotek.

Nataliya Gumenyuk je ukrajinská novinářka a generální ředitelka The Public Interest Journalism Lab

Olga Chyzh : Putin je pod tlakem a jeho možnosti se zmenšují

V jednom z nejdůležitějších manévřů od úplné ruské invaze prolomily ukrajinské ozbrojené síly ruskou Kurskou oblast a s nápadnou lehkostí obsadily významný úsek území. Moskvě trvalo téměř dva týdny, než zmobilizovala dostatek branců, aby zpomalila dynamiku Ukrajiny. Ale škoda je napáchána a zpráva je neomylná: pečlivě zorganizovaná operace zaslepila Vladimira Putina. Ruská bezpečnostní služba FSB, základní pilíř jeho moci, opět zakolísala.

To, že FSB nedostála svým vyobrazením v hollywoodských thrillerech, není překvapivé. V autoritářských režimech je vzestup kádrů diktován loajalitou, nikoli talentem. Co je výmluvnější – a pro Ukrajinu to svědčí příznivě – je, že se zdá, že Putin se z dřívějších chybných kalkulací války málo poučil. Jeho arogance zůstává nedotčena a pokračuje v procházení tohoto konfliktu, jako by měl zavázané oči.

Operace Kursk odhalila, jak velká část ruské obranné strategie závisí na strachu Západu z eskalace. Každé porušení ruských takzvaných „červených linií“ – ať už jde o tanky, letadla nebo rakety – odhaluje hrozby Moskvy jako prázdné. Zdá se, že i Putin si uvědomuje, že jeho jaderné řinčení šavlí ztratilo kousnutí.

Na domácí půdě se Putin může jevit jako nezranitelný. Jeho političtí oponenti jsou mrtví, vyhnaní nebo uvěznění. Přesto, když se do Ruska valily tanky darované Západem, Putin prožívá svou noční můru. Kdysi byl uctíván jako hlavní stratég, který sotva vystřelil zpět na Krym, nyní riskuje, že jeho odkaz bude zredukován na to, že se zmýlil do krvavé bažiny. Jeho poručíci FSB mohou stát při něm, jejich osudy jsou svázané, ale z hlediska vojenské strategie mu docházejí možnosti.

Další mobilizace přináší klesající výnosy. Zvěstovaný přesun velení na důvěryhodné důvěrníky a pokračující vojenské čistky pravděpodobně nezlepší postavení Ruska na bojišti. Koneckonců,

opraváři dělají chudáky generály. V klasickém ruském stylu může být Putinovou poslední nadějí štěstí, ale osud přeje připraveným. A Ukrajina si tuto lekci vzala k srdci.

Olga Chyzh zkoumá politické násilí a represivní režimy. Je odbornou asistentkou na katedře politologie na University of Toronto

Sergej Radčenko : Mír nebo vítězství se zdají být daleko, ale ofenzíva Kurska může věci změnit

Když Rusko zahájilo svou plnohodnotnou invazi na Ukrajinu, bylo těžké si představit, že válka zde bude ještě o dva a půl roku později. Přes všechnu smrt a zkázu, kterou jsme viděli, se frontové linie za tu dobu sotva pohnuly.

Jak boje pokračují a dokonce se zintenzivňují, vyhlídky na mír se zdají být vzdálené. Dobře známý výrok, že všechny války končí vyjednaným mírem, zakrývá složitější realitu. Války mohou – a často končí – skončit prohrou jedné strany a vyjednáváním, i když se rozběhnou, mohou trvat roky. Na čem v těchto situacích záleží, je odolnost každé strany a schopnost každé vlády vyrovnat se s domácími tlaky a žalovat za mír.

Vladimir Putin je přesvědčen, že může pokračovat ve válce, a se zahájením jednání nijak nespěchá . Součástí toho je prostě arogance, nezlomená ani po Kursku. Součástí toho je výpočet. Poté, co se Putin tak silně investoval do této války, může mít pocit, že nemá co ztratit. Už vydal spoustu krve a pokladů. Vystavil Rusko západním sankcím, které pravděpodobně nezmizí. Touží vybrat dividendy, které pomohou ospravedlnit tyto strašlivé náklady ruskému lidu.

A i když nebyl příliš dobrý ve vedení války, buďme spravedliví, ve vymývání mozků uspěl skvěle a za svůj militantní imperialismus postavil velkou část ruské veřejnosti.

Často je slyšet, že Putin čeká na výsledek amerických voleb nebo že doufá, že Donald Trump – pokud bude zvolen – opustí Ukrajinu. Z čeho Putin ve skutečnosti nejvíce těží, je všeobecná politická paralýza, jaké jsme byli svědky v nedávných debatách v Kongresu o pomoci Ukrajině. Z čeho těží je nejistota mezi Evropany, kteří se stále dívají přes rameno, aby viděli, co USA udělají nebo neudělají s Ukrajinou.

Evropa samotná je beznadějně rozdělena mezi ty, kteří mají ambice zaujmout k Ukrajině důraznější postoj, ale možná k tomu nemají prostředky (např. pobaltské státy a Polsko), a ty, kteří prostředky mají, ale zjevně nemají ambice (např. Německo). Tyto druhy rozdělení hrají Putinovi do karet a přispívají k jeho odhodlání vzít na Ukrajině vše, co unese.

Volodymyr Zelenskij chápe Putinovu hru a rozkazem k nedávnému vpádu do Kurska pravděpodobně doufá, že nejen zvedne ochabující ukrajinskou morálku, ale že otočí stůl proti Rusům a přinutí je konečně vyjednávat. Potřebuje ukázat, že i on, stejně jako Putin, může pokračovat v této válce tak dlouho, jak to bude potřeba.

Nemohou mít oba pravdu.

Sergey Radchenko je profesorem Wilson E Schmidt na Henry A Kissinger Center, Johns Hopkins School of Advanced International Studies

Andrey Kurkov : Jakákoli rozhodná akce se zdá nemožná, ale není zoufalství

Další zpoždění v dodání vojenské pomoci od našich spojenců mě přimělo přemýšlet, zda některá z těchto zdržování nejsou záměrná. Válka se protahuje. Ukrajina musí potřeť slavit svůj den nezávislosti pod palbou raket a dronů, nalepená na zprávy z frontové linie rusko-ukrajinské války.

Je cítit těžké celkové zpomalení. Zdá se nemožné představit si jakoukoli dynamickou akci – cokoli, co by mohlo náhle zastavit tuto válku nebo radikálně změnit její průběh k lepšímu.

Ukrajinské síly postupují v Kurské oblasti a slibují, že odejdou, až přijde čas. Ruská armáda postupuje na Donbasu, ale dobrovolně neopustí žádná dobytá území, alespoň ne dokud nedojde ke změně režimu v Moskvě.

Vzplanutí kurské operace na krátký okamžik oživilo ukrajinskou společnost, ale už jsme opět zmrazeni v napjatém pozorování postupu ruské armády na východě.

Nicméně morálka zůstává pevná. Neexistuje žádná deprese ani zoufalství. Ukrajinci, kteří se rozhodli zůstat ve své zemi, doufají v pozitivní výsledek války. Mohou být obezřetní vůči konceptu „vítězství“ a „úplného osvobození okupovaných území“, a přesto, pokud se jich zeptáme, vlastenecká autocenzura udusí jakékoli pochybnosti o případné výhře Ukrajiny.

Každý Ukrajinec vzdoruje nepříteli, čím může – armádou se zbraněmi, civilisty s tvrdošíjnou vírou ve vítězství. Víra, která promění den nezávislosti v téměř náboženský svátek.

Před válkou se den nezávislosti zdál být pro mnohé – včetně mě – mnohem formálnější událostí, kterou stát pořádal spíše pro média než pro lidi. Ačkoli pokaždé, když došlo k významným a politicky náročným událostem, jako byla oranžová revoluce, význam tohoto dne byl stále větší. Nyní je definitivně den, kdy se všichni Ukrajinci zamyslí a budou se o něj zajímat.

Andrey Kurkov je ukrajinský romanopisec a autor Smrti a tučňáka

***Máte svůj názor na problémy uvedené v tomto článku?
Chcete-li odeslat e-mailem odpověď o délce až 300 slov,
která má být zvážena pro zveřejnění v sekci dopisů,
klikněte prosím sem .***

To je to, proti čemu stojíme

Špatní herci šířící dezinformace online, aby podpořili nesnášenlivost.

Týmy právníků z řad bohatých a mocných se nás snaží zastavit zveřejňování příběhů, které nechtějí, abyste viděli.

Lobistické skupiny s neprůhledným financováním, které jsou odhodlány podkopat fakta o klimatické nouzi a další zavedenou vědu.

Autoritářské státy bez ohledu na svobodu tisku.

Ale máme na své straně něco mocného.

Máme tě.

To je důvod, proč vás zveme k přístupu k naší skvělé, investigativní žurnalistice s exkluzivními digitálními doplňky, které odemknete:

1. Neomezené články v naší aplikaci
2. Čtení bez reklam na všech vašich zařízeních
3. Exkluzivní newsletter pro příznivce, zasílaný každý týden z redakce Guardianu
4. Mnohem méně žádá o podporu
5. Plný přístup k aplikaci Guardian Feast

The Guardian financují čtenáři jako vy v České republice a jediný, kdo rozhoduje o tom, co publikujeme, je náš redaktor.

Pokud můžete, podpořte nás měsíčně. Nastavení zabere méně než minutu a můžete si být jisti, že máte každý měsíc velký vliv na podporu otevřené, nezávislé žurnalistiky. Děkuju.

Četnost příspěvků Contribution frequency

Výše příspěvku Contribution amount

[Pokračovat Continue](#) →

Prozkoumejte více o těchto tématech

- [Ukrajina](#)
- [Panel](#)
- [Evropa](#)
- [Rusko](#)
- [komentář](#)

[Znovu použijte tento obsah](#)